

наричалъ главатаръ тѣ на войската, што била набрана отъ Турци; а халифъ тѣ останалъ само духовно лице. Въ съшто то врѣме вдигнали глава намѣстници ти на много области, та Арабскии халифатъ се раздробилъ на нѣколко владовишта или отдѣлни халифати.

Най-напрѣдъ се отдѣлила Испания, дѣто оште до Харуна алъ Рашида се намѣстилъ единъ отъ Омаядовци, Абдерахманъ, който се билъ отгървалъ съ бѣганіе, кога Абасидовци истрѣбјавали родъ тѣ му. Испански ти Араби съ трудолюбие то си, достигнали добро състояние, и направили много богати и хубави градове. Отъ искусства та на Араби ти най-много цвѣтѣло домостроителство то; отличителнии характеръ арабски ти сгради (сарай и джамии) са редовни ти околчести кули, извити ти сводове и дѣги, съшто така и богато то внѣтрѣшно украшение, спорно то злато, бесцѣни ти камење, кладенци ти и пр. Прочутъ градъ по богатство и многолюдство билъ Кордова, който билъ столицина на Испанскии халифатъ; казовать, че тоя градъ ималъ до единъ милионъ жителе. Отъ паметници ти на арабска та архитектура развалини ти на хубави сарай Алхамбра (близу до Гренада) и до сега оште правять да се чудять пѣтници ти.

Въ Африка се образовалъ другъ единъ халифатъ Египетскии; столицина му станалъ градъ Каиръ, сграденъ отъ Араби ти близу до старий Мемфисъ. Тамъ царовалъ родъ тѣ на Фатимидовци. А въ Азия, на истокъ отъ съштии Багдатски халифатъ се явилъ оште единъ халифатъ Персидскии или *Хазневидскии* (нареченъ така споредъ главнии градъ Хазна). Хазневидски ти халифи се славили съ закрленіе то на ходожници ти и поети ти; у дворъ тѣ на едного отъ тѣхъ (Махмуда, въ XI вѣкъ) живѣлъ прочутии поетъ Фирдуси, който е написалъ една голѣма поема Шахъ-Наме (сир. царственниекъ); въ нея се приказовать прѣдания та за староврѣменни ти персидски царіе